

Arbejdsløshed og Kriminalitet i Stuttgart.

Den i Forbindelse med den tyske Rigs-Folketælling af 2. December 1895 foranstaltede Tælling af arbejdsløse Personer har i Stuttgart faaet et ganske interessant Supplement derved, at man igennem Politiets Strafferegistre har tilvejebragt Oplysninger om de Arbejdsløses Kriminalitet*). Man er i Almindelighed tilbøjelig til paa Forhaand at antage, at der iblandt dem, der ved en officiel Tælling lade sig indregistrere som »arbejdsløse«, findes et betydeligt Antal Personer, som til Stadighed tilhøre denne Kategori, enten af Tilbøjelighed eller fordi de saa ofte have været i Konflikt med Loven, at de af den Grund ikke kunne faa Arbejde.

Betydningen af en Arbejdsløshedsstatistik svækkes unægtelig i ikke ringe Grad, saalænge det ikke talmæssigt kan oplyses, i hvilket Omfang de nævnte Elementer indgaa i Tallene for den arbejdsløse Befolkning; men det Korrektiv, som saaledes tiltrænges, er det vel desværre i Almindelighed overordentlig vanskeligt at tilvejebringe, dels fordi man dertil behøver vel førte Strafferegistre, og dels fordi det ved en større Tælling er et meget betydeligt Arbejde at identificere hvert enkelt Individ.

I Stuttgart udgjorde de Arbejdsløses Antal paa Tællingsdagen 1295, hvoraf 980 Mænd og 315 Kvinder. Heraf vare ialt 341 (306 Mænd og 35 Kvinder) straffede. Dette synes jo unægtelig at være et meget

*) Die Ergebnisse der Arbeitslosenstatistik im December 1895. (Württembergische Jahrbücher für Statistik und Landeskunde. 1896. 4tes Heft.)

Arbejdsløshed og Kriminalitet i Stuttgart.

Den i Forbindelse med den tyske Rigs-Folketælling af 2. December 1895 foranstaltede Tælling af arbejdsløse Personer har i Stuttgart faaet et ganske interessant Supplement derved, at man igennem Politiets Strafferegistre har tilvejebragt Oplysninger om de Arbejdsløses Kriminalitet*). Man er i Almindelighed tilbøjelig til paa Forhaand at antage, at der iblandt dem, der ved en officiel Tælling lade sig indregistrere som »arbejdsløse«, findes et betydeligt Antal Personer, som til Stadighed tilhøre denne Kategori, enten af Tilbøjelighed eller fordi de saa ofte have været i Konflikt med Loven, at de af den Grund ikke kunne faa Arbejde.

Betydningen af en Arbejdsløshedsstatistik svækkes unægtelig i ikke ringe Grad, saalænge det ikke talmæssigt kan oplyses, i hvilket Omfang de nævnte Elementer indgaa i Tallene for den arbejdsløse Befolkning; men det Korrektiv, som saaledes tiltrænges, er det vel desværre i Almindelighed overordentlig vanskeligt at tilvejebringe, dels fordi man dertil behøver vel førte Strafferegistre, og dels fordi det ved en større Tælling er et meget betydeligt Arbejde at identificere hvert enkelt Individ.

I Stuttgart udgjorde de Arbejdsløses Antal paa Tællingsdagen 1295, hvoraf 980 Mænd og 315 Kvinder. Heraf vare ialt 341 (306 Mænd og 35 Kvinder) straffede. Dette synes jo unægtelig at være et meget

*) Die Ergebnisse der Arbeitslosenstatistik im December 1895. (Württembergische Jahrbücher für Statistik und Landeskunde. 1896. 4tes Heft.)

betydeligt Antal, for begge Køn tilsammen bliver det over $\frac{1}{4}$ af samtlige Arbejdsløse, for Mændene alene endog op imod $\frac{1}{3}$. Men af disse 341 Personer vare kun 12 straffede for kriminelle Lovovertrædelser, medens hele Resten falder paa Politiforseelser. I Følge den Württembergske Kriminalstatistik udgjorde de kriminelt domfældte i Aarene 1882—91: 0,94 pCt. af den samlede Befolkning over den kriminelle Lavalder, hvorefter Forholdet for de Arbejdsløse i December 1895 endog skulde stille sig en Ubetydelighed gunstigere (0,92 pCt.). For Politiforseelsernes Vedkommende lader en lignende Sammenstilling sig ikke tilvejebringe, men der er vel næppe Tvivl om, hvad Udfald den vilde give.

Af de for Politiforseelser straffede Personer har man særlig udskilt dem, der ere straffede for Løsgængeri. Deres Tal var 63 (nemlig 60 Mænd og 3 Kvinder), altsaa $\frac{1}{5}$ af samtlige for Politiforseelser straffede arbejdsløse Personer, og de vare tilsammen straffede 227 Gange, eller gennemsnitlig omtrent $3\frac{1}{2}$ Gange hver, for Løsgængeri. Disse for Løsgængeri oftere straffede Personer kunne næppe betragtes som arbejdssøgende, og de bør formentlig (ligesom maaske ogsaa de for kriminelle Lovovertrædelser straffede Arbejdsløse) holdes ude af Betragtning, naar Talen er om Arbejdsledighed, — og det saa meget desto mere, som Tællingens Summatal dog bliver ukorrekt derved, at det ikke indbefatter de kriminelt Domfældte, som i Tællingsøjeblikket hensidde i Straffeanstalter, ligesom ogsaa de Personer, der unddrage sig enhver Tælling, sikkert fortrinsvis høre under Løsgængernes Kategori.